

РЕШЕНИЕ

№ 2147

гр. София, 22.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 02.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **13210** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по жалба на М. Р. Ф., [дата на раждане] -непълнолетен, гражданин на П. със съгласието на законния му представител и баща С. А. Ф., депозирана чрез адв. П. К. от САК против Отказ за издаване на виза”С” изх. № ISB 19000325V, постановен от Втори секретар, Завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в И., П..

В жалбата се твърди, че оспореният отказ е немотивиран, постановен в нарушение на материалния закон-чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ и в нарушение на чл. 8 от КЗПЧ и чл. 7 от Хартата на основните права. Развиват се подробни съображения в тази насока, с искане да се отмени, като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. П. К. поддържа жалбата. В хода по същество и в представени писмени бележки развива подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения отказ.

Ответникът-Втори секретар, Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в И., П.-редовно призован,чрез процесуалния си представител юрк.Р. Д. в депозирана молба от 28.02.2020г. и в съдебно заседание оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Излага подробни съображения в тази насока.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Дирекция "Социално подпомагане", Район "Студентски", редовно призовани, не изразяват становище и не представят социален доклад.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.07.2019г. жалбоподателят е подал заявление № ISB 19000325V за издаване на виза, тип „С“, по чл.9а, ал.2, т.3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) в Посолството на РБългария в И., П.. Основанието за издаване на виза е покана за частно посещение в РБългария от С. А. Ф. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Великобритания, с постоянен и настоящ адрес в [населено място], ж.к. "С. град", [жилищен адрес] баща и зак.представител на жалбоподателя. Към заявлението са приложени: удостоверение за регистрация на членовете на семейството на заявителя-жалбоподател в настоящото производство, от което се установява, че С. А. Ф. е негов баща; Сейма Ф.-негова майка; С. С. Ф.-сестра и М. А. Р. Ф.-брат. Представена е нот.заверена декларация от С. А. Ф., гражданин на Великобритания, че ще предостави подслон и издръжка на членовете на семейството си, посочени по-горе. Нотариално заверена на 25.01.2019г. покана-декларация за частно посещение на чужденец в РБългария, от името на С. А. Ф., гражданин на Великобритания, баща и зак.представител на жалбоподателя. В поканата-декларация съдържа изрична декларация, че жалбоподателят е син на апликанта и ще бъде приет на посочения по-горе адрес. Представена е и декларация от И. И. Л. по чл. 20а от Закона за влизането, пребиваването и напускането на РБългария на граждани на Европейския съюз, които не са български граждани и членовете на техните семейства, с която декларира, че е съгласна лицата С. А. Ф. и членовете на семейството му - Сейма Ф., М. А. Р. Ф., М. С. Ф. и С. С. Ф. да бъдат адресно регистрирани на посочения по-горе адрес, нейна собственост, на основание нотариално заверен договор за наем, сключен между нея и С. А. Ф., представен по делото. Видно от застрахователна полица № 0590200201900019 от 28.01.2019г. е сключена задължителна медицинска застраховка между ЗАД "ОЗК- [фирма] [населено място] и жалбоподателя, за срок от 11.02.2019г. до 10.02.2020г.

На 05.08.2019г. е издаден отказ за издаване на виза, от Г. К. Г., втори секретар, Завеждащ консулска служба. Отказът е обективизиран в стандартен формуляр и като правно основание за издаването му е посочена разпоредбата на чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ. В мотивите на оспорения отказ е прието, че представените документи и декларираните устни данни не доказват убедително целта и условията на пътуването. Качеството на апликанта като член на семейството на гражданин на ЕС не е доказано по надлежен начин. Отказът, видно от отбелязването върху него е връчен на жалбоподателя, на 25.10.2019г., а жалбата срещу него е депозирана на 08.11.2019г. в АССГ, тоест в 14 –дневния срок по чл. 149, ал.1 от АПК.

При така установената фактическа обстановка, която не се оспорва от страните, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежна страна и в срок, при което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на административния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са административнопроизводствените правила при издаването и материалния закон, съобразен ли е с целта, която преследва закона. При

преценката си съда изхожда от правните и фактическите основания посочени в административния акт.

При осъществения съдебен контрол в посочения обхват, настоящият състав приема, че оспореният отказ за издаване на виза е издаден от компетентен орган-Втори секретар, завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в П., надлежно оправомощен по силата на Заповед № 12/30.06.2019г. на временно управляващ Посолството на РБългария в И.. От приложената сл.бележка на Д"Човешки ресурси"-МВНР се установява, че за периода от 14.08.2015г. до 13.08.2019г. издателят на оспорения отказ-Г. К. Г. е бил дългосрочно командирован в Посолството на РБългария в И.. Следователно оспорения отказ е издаден от компетентен орган, в границите на предоставените му правомощия и не е налице отменителното основание по чл. 146, т.1 от АПК.

Оспореният отказ е издаден в писмена форма, съдържа правни и фактически основания/мотиви/, при което формално съответства на изискването на чл. 59, ал.2 от АПК за форма на административния акт.Като правно основание за издаване на оспорения отказ е посочена разпоредбата на чл. 10, т.17 от ЗЧРБ, а в мотивите е прието, че"представените документи и устни данни не доказват убедително целта и условията на пътуването. Качеството на апликанта на член от семейството на гражданин на ЕС не е доказано по надлежния ред".

Съдът приема, че така изложените мотиви повтарят съдържанието на разпоредбата на чл.10, т.17 от ЗЧРБ, посочена като правно основание за издаване на оспорения отказ, което е равнозначно на липса на мотиви. Нарушено е изискването на чл. 59, ал.2, т.4 от АПК, която разпоредба изисква административният акт да бъде мотивиран,с излагане на мотиви. Мотивите са съображенията на административния орган, които са го ръководили при издаване на административния акт. В случая, от изложените мотиви не става ясно кои от представените документи са обсъдени от административния орган и защо е прието, че не доказват убедително целта и условията на пътуването на апликанта, както и връзката му-член на семейство, на гражданин на ЕС. От изложените мотиви не става ясно защо административният орган е приел за недоказано по убедителен начин целта и условията на пътуването, както и връзката на апликанта с неговия баща-гражданин на Великобритания, с постоянен и настоящ адрес в РБългария, които обстоятелства са доказани от представените по преписката писмени доказателства.

Оспореният отказ е издаден в нарушение на административнопроизводствените правила и е налице отменителното основание по чл. 146, т.3 от АПК. Доколкото в случая е безспорно, че жалбоподателят е непълнолетен, административният орган е следвало на основание чл. 15, ал. 6, вр. ал.1 от ЗЗДет. да уведоми съответната Дирекция "Социално подпомагане"- при Столична община, за определяне на представител на непълнолетния чужденец, с оглед изготвяне на социален доклад, преценка и защита интереса на непълнолетния заявител. Като не е изпълнил посоченото задължение, административният орган е издал оспорения отказ в нарушение на административнопроизводствените правила, което нарушение е съществено и самостоятелно основание за отмяна на оспорения отказ.

Съдът приема, че оспореният акт е издаден в нарушение на материалния закон и е налице отменителното основание по чл. 146, т.4 от АПК.

Съгласно чл.10, т.17 от ЗЧРБ-посочена като правно основание за издаване на оспорения отказ"отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец,

когато същият не докаже достоверно целта и условията на пребиваването. В случая жалбоподателят е представил пред административния орган писмени доказателства, от които се установява, че е поканен от своя баща – С. Ф., гражданин на В., с постоянен и настоящ адрес в РБългария заедно с останалите членове на семейството си да пътуват и престоят в РБългария. В административната преписка са представени писмени доказателства декларация от С. Ф., съгласно която се задължава да осигури издръжка и подслон на членовете на семейството си, в това число и на жалбоподателя, на конкретно посочен адрес в [населено място], където същият живее под наем, съгласно представен в административната преписка договор за наем между него и трето лице-собственик на апартамента. Представена е и застраховка в полза на жалбоподателя. Всички тези доказателства, преценени в своята съвкупност удостоверяват по обективен и достоверен начин целта и условията на пребиваването на жалбоподателя, от което следва, че не са били налице предпоставките на чл.10, т.17 от ЗЧРБ за отказ, за издаване на виза. Неправилен и необоснован е правният извод, че жалбоподателят не е доказал да е член от семейството на гражданин от ЕС. Обстоятелството, че бащата на жалбоподателя С. Ф. е гражданин на Великобритания, е установено по безспорен начин от приложените писмени доказателства, в това число копие на личен паспорт, валиден до 21.12.20025г. и многократно декларирано от последния, под страх от наказателна отговорност.

По изложените съображения, настоящият състав приема, че оспореният отказ е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

С оглед естеството на акта, спорът не може да бъде решен по същество от съда, а следва на основание чл. 173, ал.2 от АПК, преписката да се изпрати на съответния компетентен административен орган за ново произнасяне при спазване указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящото решение. Административният орган следва да обсъди и анализира всички представени писмени доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, доказващи целта на пътуването и времето на престой на апликанта в РБългария. Предвид обстоятелството, че първоначално посочения в заявлението период на пребиваване е изтекъл, произнасянето по заявлението за издаване на виза, следва да е занапред.

От жалбоподателя не е заявено искане за присъждане на направените по делото разноски, поради което съдът не се произнася по този въпрос.

Водим от горното Съдът,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. Р. Ф., непълнолетен гражданин на П., действащ със съгласието на законния му представител и баща С. А. Ф., депозирана чрез адв. П. К. от САК Отказ за издаване на виза "С" изх. № ISB 19000325V/16.07.2019г. постановен от Втори секретар, Завеждащ консулска служба в Посолството на Република България в И., П..

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], П., чрез Дирекция "К. отношения" в Министерство на външните работи, за ново произнасяне, при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дедени в настоящото решение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните, чрез Административен съд София-град до Върховния административен съд на Република

България.
Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ :